

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 257/2020
14.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Стевана Степанчевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Стевана Степанчевића, адвоката Марсела Гогића, поднетом против правоснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 88/18 од 06.09.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1095/19 од 04.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стевана Степанчевића, адвоката Марсела Гогића, поднет против правоснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 88/18 од 06.09.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1095/19 од 04.12.2019. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 88/18 од 06.09.2019. године окривљени Стеван Степанчевић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци у коју ће му се урачунати време проведено у полицијском задржавању од 23.09.2017. године па до 24.09.2017. године. Истом пресудом од окривљеног је одузета опојна дрога канабис у количини од 150,5 грама нето масе и окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, како је то опредељено изреком првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1095/19 од 04.12.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и браниоца окривљеног Стевана Степанчевића, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 88/18 од 06.09.2019. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Стевана Степанчевића, адвокат Марсел Гогић, због повреде закона из члана 438 став 2 тачка 1) ЗКП, члана 439. став 1. тачка 2) и члана 405. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине правноснажне пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, као и да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2 ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена повреда из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП из разлога што се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, а с обзиром на друге доказе, није очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда. Као незаконити доказ бранилац окривљеног означава поруке прибављене из мобилног телефона, које нису никада прочитане на главном претресу, нити су предочене окривљеном приликом саслушања пред Вишим јавним тужиоцем, нити је окривљеном дата прилика да се о истима изјасни. Такође, бранилац указује и на незаконито репродуковање два ДВД са садржајем телефонске комуникације, чиме је првостепени суд повредио одредбу члана 405. ЗКП, сходно којој је суд дужан да на главном претресу репродукује оптички или тонски снимак или електронски запис, који се користи као доказ, тако да се присутна лица могу упознати са његовим садржајем, чиме је по наводима браниоца повређен закон у поступку који је претходио доношењу пресуде (члан 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП).

По оцени Врховног касационог суда бранилац у поднетом захтеву неосновано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу пресуде на страни 4, став два и три, дао довољне и јасне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду закона из члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, која повреда закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Међутим, образлажући наведену повреду, бранилац наводи да је у изреци пресуде наведен Правилник о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци који је важио у време извршења кривичног дела („Сл. гласник РС“, бр. 59/17 од 16.06.2017. године), али и Правилник о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци који није важио у време пресуђења („Сл. гласник РС“, бр. 31/18 од 27.04.2018. године), јер је у међувремену усвојен нови Правилник о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Сл. гласник РС“, бр. 38/19 од 31.05.2019. године), па по налажењу браниоца није се могло утврдити да ли су наведене супстанце и даље биле на листи забрањених супстанци, а ако јесу под којим бројем... чиме у суштини бранилац указује на повреду члана 438. став 1. тачка 11) односно указује на неразумљивост изреке пресуде.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним или жалбеним судом-члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка од 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка од 1) до 3), члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Иако бранилац као разлог подношења захтева у овом делу наводи повреду из члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП, у суштини оспорава разумљивост изреке првостепене пресуде, јер се из изреке пресуде не може са сигурношћу утврдити да ли је прави правилник примењен, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) која у смислу напред наведене одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП захтев у односу на повреду члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП одбио као неоснован, док је у преосталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић